ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ
ΕΤΗΣΙΑ .... Δραχ. 183.000
ΕΞΑΜΗΝΟΣ .... » 92.000
ΤΡΙΜΗΝΟΣ .... » 46.000
ΠΑΝΤΟΙΑΙ ΚΑΤΑΧΩΡΗΣΕΙΣ
ΔΙ' ΙΔΙΑΙΤΕΡΑΣ ΣΥΜΦΩΝΙΑΣ

ΝΕΟΛΟΓΟΣ ΠΑΤΡΩΝ

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ
ΕΤΗΣΙΑ .... Στερλίναι 17
ΕΞΑΜΗΝΟΣ .... » 8.5
ΕΝ ΑΜΕΡΙΚΗ .... Δολλάρια 68
ΠΡΟΠΛΗΡΩΝΟΝΤΑΙ
ΚΑΤΑΧΩΡΗΣΕΙΣ ΚΑΙ ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ

ΕΤΟΣ ΝΔ — Αριθμός Φύλλου 1101 | ΓΡΑΦΕΙΑ ΚΑΝΑΚΑΡΗ 193 — ΑΡΙΘ. ΤΗΛ. 25.93 και 25.94 | ΠΑΤΡΑΙ, Τρίτη 2 Μαρτίου 1948

ΥΠΟ ΒΕΒΑΡΗΜΕΝΗΝ ΚΑΙ ΑΝΗΣΥΧΟΝ ΑΤΜΟΣΦΑΙΡΑΝ

ΗΡΧΙΣΕ ΧΘΕΣ ΕΙΣ ΤΗΝ ΑΜΕΡΙΚΑΝΙΚΗΝ ΓΕΡΟΥΣΙΑΝ Η ΣΥΖΗΤΗΣΙΣ ΕΠΙ ΤΟΥ ΣΧΕΔΙΟΥ ΜΑΡΣΑΛ

ΑΛΛΕΠΑΛΛΗΛΟΙ ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΑΙ ΟΜΙΛΟΥΝ ΠΕΡΙ ΡΩΣΣΙΚΗΣ ΣΤΡΑΤΙΩΤΙΚΗΣ ΚΙΝΗΤΟΠΟΙΗΣΕΩΣ

ΟΙ ΡΩΣΣΟΙ ΕΠΙΔΕΙΚΝΥΟΥΝ ΣΠΟΥΔΗΝ ΕΙΣ ΤΑΣ ΕΝΕΡΓΕΙΑΣ ΤΩΝ.- ΦΟΒΟΙ ΠΕΡΙ ΠΡΟΣΕΧΟΥΣ ΔΡΑΣΕΩΣ ΕΙΣ ΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ, ΓΑΛΛΙΑΝ, ΙΤΑΛΙΑΝ ΚΑΙ ΒΕΛΓΙΟΝ.- ΚΙΝΔΥΝΟΣ ΠΟΛΕΜΟΥ ΔΥΝΑΤΑΙ ΝΑ ΑΝΑΚΥΨΗ, ΜΟΛΟΝΟΤΙ Ο ΣΤΑΛΙΝ ΚΑΤΑ ΒΑΘΟΣ ΔΕΝ ΤΟΝ ΘΕΛΕΙ.- ΜΙΑ ΣΟΒΑΡΩΤΑΤΗ ΑΠΟΚΑΛΥΨΙΣ ΤΣΕΧΟΥ ΑΞΙΩΜΑΤΙΚΟΥ: Ο ΡΩΣΣΙΚΟΣ ΣΤΡΑΤΟΣ ΗΤΟ ΕΤΟΙΜΟΣ ΝΑ ΚΙΝΗΘΗ ΠΡΟΣ ΣΗΜΕΙΑ ΤΩΝ ΣΥΝΟΡΩΝ ΑΠΕΝΑΝΤΙ ΤΗΣ ΑΜΕΡΙΚΑΝΙΚΗΣ ΖΩΝΗΣ ΚΑΤΟΧΗΣ ΕΝ ΓΕΡΜΑΝΙΑ.- ΠΩΣ ΑΛΛΕΩΣ ΕΡΜΗΝΕΥΟΝΤΑΙ ΑΙ ΚΙΝΗΣΕΙΣ ΤΗΣ ΡΩΣΣΙΑΣ.- ΕΝΔΕΙΞΙΣ ΑΔΥΝΑΜΙΑΣ;

ΟΥΑΣΙΓΚΤΩΝ, 1 Μαρτίου. (Ιδ. υπηρ.).— Ενώπιον της ολομελείας της Γερουσίας ήρχισε σήμερον η συζήτησις επί του «σχεδίου Μάρσαλ» το οποίον ήδη χαρακτηρίζεται ως το αποφασιστικόν αντίμετρον της Αμερικής εναντίον της Σοβιετικής επεκτάσεως. Η ατμόσφαιρα εντός της οποίας διεξάγεται η συζήτησις είναι λίαν βεβαρυμένη, καθίσταται δε περισσότερον αγωνιώδης εκ του γεγονότος ότι πανταχόθεν εκφράζονται ανησυχίαι διά την εξέλιξιν της καταστάσεως. Αλλεπάλληλοι πληροφορίαι των μυστικών υπηρεσιών και του τύπου ομιλούν περί Ρωσσικής στρατιωτικής κινητοποιήσεως και φέρουν την Μόσχαν αποφασισμένην όπως λίαν προσεχώς δώση ριζικήν λύσιν εις το ζήτημα του πολέμου ή της ειρήνης. Αι πληροφορίαι των εγκυροτέρων εφημερίδων εμφανίζουν την κατάστασιν ιδιαιτέρως ανησυχητικήν, εις δε αξιωματικός της μυστικής υπηρεσίας φέρεται παρουσιάζων την κρατούσαν σήμερον ατμόσφαιραν προς εκείνην ήτις είχε δημιουργηθή κατά τας παραμονάς του Πέρλ Χάρμπορ.

Κατά την ειδησεογραφίαν, οι Ρώσσοι αρχίζουν να επιδεικνύουν μεγάλην σπουδήν εις τας ενεργείας των, γεγονός όπερ χαρακτηρίζεται αξιοσημείωτον μετά τα γεγονότα της Τσεχοσλοβακίας και της Φινλανδίας, εκφράζονται δε φόβοι μήπως η Ρωσσία με την μεγάλην στρατιωτικήν της δύναμιν και με την συνεργασίαν των στρατών των δορυφόρων της και της πέμπτης φάλαγγος, προτίθεται να αναπτύξη δράσιν εις Ελλάδα Γαλλίαν, Ιταλίαν, Βέλγιον ή αλλαχού.

Ο μεγαλύτερος κίνδυνος κρίνεται ότι προέρχεται εκ του γεγονότος ότι ενώ τα Σοβιέτ δεν έπαυσαν να διαθέτουν ισχυροτάτας στρατιωτικάς δυνάμεις, η Αμερική έχει ήδη μειώσει τας ενόπλους δυνάμεις της. Πιστεύεται ότι ο Στάλιν, όπως και ο Χίτλερ, δεν θέλει τον πόλεμον. Κατά σημερινόν άρθρον εγκυροτάτης προσωπικότητος ο Χίτλερ επεδίωκε την επέκτασιν κατά τόπους απειλών έμμεσως πόλεμον χωρίς κατά βάθος να πιστεύη ως πιθανήν την έκρηξίν του. Εν τούτοις όμως ο πόλεμος προεκλήθη. Ούτω, λέγει ο αρθρογράφος, είναι δυνατόν να ανακύψη παρόμοιος κίνδυνος, μολονότι είναι δυνατόν και ο Στάλιν να μη θέλη τον πόλεμον.

Εξ άλλου Αμερικανός ανταποκριτής, εμποδισθείς να μεταβή εις Πράγαν και επανελθών εις την έδραν του, μεταδίδει και αυτός εκείθεν πληροφορίας περί Σοβιετικών στρατιωτικών παρασκευών προσθέτων ότι Τσέχος αξιωματικός τον επληροφόρησεν ότι Ρωσσικός στρατός ήτο έτοιμος κατά την διάρκειαν της κυβερνητικής κρίσεως να κινηθή εις σημεία των συνόρων, ευρισκόμενα απέναντι της Αμερικανικής ζώνης κατοχής εν Γερμανία.

Εξ άλλου υπάρχουν και αντίθετοι εξηγήσεις των τελευταίων Ρωσσικών ενεργειών, κατά τας οποίας η Μόσχα προέβη εις την λήψιν των γνωστών αποφάσεών της φοβουμένη μήπως μετά την εφαρμογήν του σχεδίου Μάρσαλ, δεν θα κατώρθωνε να συγκρατήση τους δορυφόρους της από την έλξιν της Δύσεως. Υπό το πνεύμα αυτό αι Ρωσσικαί κινήσεις ερμηνεύονται ως προερχόμεναι από αδυναμίαν, τονίζεται δε ότι δεν πρέπει να προκληθή έκπληξις, εάν βραδύτερον παρουσιασθή ειρηνική μεταστροφή της Ρωσσικής πολιτικής.

Όταν ήρχισαν αι συνομιλίαι του Λονδίνου, ο κ. Μπέβιν ήλπιζεν εισέτι ότι ήτο δυνατή μία τετραμερής συμφωνία διά τηνΓερμανίαν.

Ο σκοπός των επικειμένων συνομιλιών σχετικώς με την Δυτικήν Ευρώπην είναι να συνθέσουν γενικήν, σαφή και ικανοποιητικήν εικόνα εκ διαφόρων μερικών ενεργειών. Πρώτον βήμα είναι η συμφωνία Αγγλίας, Γαλλίας και Αμερικής δι' ενιαίαν πολιτικήν σχετικώς με την Δυτικήν Γερμανίαν. Ακολούθως θα καθορισθούν αι σχέσεις της Δυτικής Γερμανίας με τον σύνδεσμον των χωρών της Δύσεως. Ακολουθούν τα προβλήματα της θέσεως του Μπενελούξ έναντι της Γερμανίας και εντός της Ενώσεως της Δυτικής Ευρώπης.

Εις το πρόβλημα της αμύνης της Δύσεως προστίθενται τώρα και αι ζωηραί ανησυχίαι διά την εξάπλωσιν της Ρωσσίας εις την Άπω Ανατολήν, όπου οι κομμουνισταί εξουσιάζουν πλέον ολόκληρον τηνΜαντζουρίαν και υπερτερούν καταφανώς των εθνικιστών.

Τέλος η αρθρογραφία του Αγγλικού τύπου προσλαμβάνει όσημέραι δραματικώτερον τόνον, κρούουσα τον κώδωνα του κινδύνου διά την αφωπλισμένην Αγγλίαν και την επισφαλή κατάστασιν της Δυτικής Ευρώπης και εκφράζουσα την βεβαιότητα ότι η Ρωσσία θα συνεχίση την ιδιότυπον εξάπλωσίν της. Η κατοχύρωσις του εσωτερικού μετώπου της Αγγλίας έναντι της κομμουνιστικής πέμπτης φάλαγγος αποτελεί ιδιαίτερον κεφάλαιον, το οποίον υπογραμμίζεται με τας εντυπωσιακάς πληροφορίας περί των εκτάκτων μέτρων της Αγγλικής μυστικής υπηρεσίας διά την επιτήρησιν της κινήσεως των Άγγλων κομμουνιστών.

ΤΟ ΚΟΓΚΡΕΣΣΟΝ ΘΑ ΕΓΚΡΙΝΗ ΤΟ ΣΧΕΔΙΟΝ ΜΑΡΣΑΛ ΜΕΧΡΙ ΤΕΛΟΥΣ ΜΑΡΤΙΟΥ

ΛΟΝΔΙΝΟΝ, 1 Μαρτίου. (Ιδ. υπηρ.). — Καθ' ά μεταδίδει ο πολιτικός συνεργάτης του Ρώυτερ η Αμερική πρόκειται να εγκρίνη την υπό του σχεδίου Μάρσαλ προβλεπομένην βοήθειαν προς τηνΕυρώπην περί τα τέλη του μηνός. Τα δύο σώματα του Αμερικανικού Κογκρέσσου πρόκειται τελικώς να εγκρίνουν το σχέδιον εντός των προσεχών τεσσάρων εβδομάδων. Αρμόδιοι κύκλοι του Λονδίνου νομίζουν ότι αν το σχέδιον εγκριθή την 31ην Μαρτίου θα χρειασθούν μερικοί μήνες προτού τα εφόδια αρχίσουν να διοχετεύωνται από τας Ηνωμένας Πολιτείας προς την Ευρώπην. Προσθέτουν επίσης ότι η μέλλουσα ν' αρχίση το πρώτον δεκαπενθήμερον του Μαρτίου εξέτασις υπό της Βρετανικής Κυβερνήσεως της Οικονομικής καταστάσεως της χώρας μεγάλως θα επηρεασθή εν όψει των ευρέων πιθανοτήτων της εκ του σχεδίου Μάρσαλ βοηθείας. Προοπτική της Βρετανικής πολιτικής ήτο ένα σύστημα οικονομικής ανορθώσεως υπό την προϋπόθεσιν ότι η χώρα θα έπρεπε να στηριχθή εις τας ιδίας της δυνάμεις. Αν τώρα τύχη της βοηθείας του σχεδίου Μάρσαλ θα απαλλαγή από μέγα μέρος των ευθυνών της, και ναι μεν δεν πρόκειται να μεταβάλη την πολιτικήν της αλλά θα αναθεωρήση ασφαλώς τας ανηλεείς περικοπάς των εισαγωγών και άλλων κονδυλίων. Επίσης υπολογίζεται ότι η Μεγάλη Βρετανία θα δυνηθή να εξαγάγη και την υπό του σχεδίου προβλεπομένην ποσότητα 6 εκατομμυρίων τόννων άνθρακος προς την Ευρώπην κατά το τρέχον οικονομικόν έτος.

ΔΥΝΑΤΟΝ ΝΑ ΑΝΑΠΗΔΗΣΗ ΑΝΑ ΠΑΣΑΝ ΣΤΙΓΜΗΝ Ο ΣΠΙΝΘΗΡ

Η επιτροπή αεροπορίας του Κογκρέσσου εις έκθεσιν, την οποίαν υπέβαλε σήμερον εις το Κογκρέσσον, παρατηρεί ότι η «παγκόσμιος πολιτική κρίσις ημπορεί να έκραγη εις ανοικτόν πόλεμον ανά πάσαν στιγμήν» και τονίζει ότι «αι Ηνωμέναι Πολιτείαι πρέπει να είναι έτοιμαι διά παν ενδεχόμενον». Η έκθεσις λέγει ότι η αμερικανική αεροπορία του στρατού και του στόλου πρέπει να διαθέτη εν ενεργεία 35.000 αεροπλάνα προς απόκρουσιν πάσης επιθέσεως και κατηγορεί δριμύτατα την στρατιωτικήν ηγεσίαν διότι παρημέλησε τον εναέριον εξοπλισμόν της χώρας και δεν κατήρτισε «στρατηγικόν σχέδιον διά την ασφάλειαν των ΗνωμένωνΠολιτειών,σύμφωνα προς τας απαιτήσεις της ατομικής εποχής». Η έκθεσις αφού διαπιστώνει ότι «ο πολιτισμός είναι σήμερον τρωτός και δύναται να εκμηδενισθή» και ότι ο ΟΗΕ «αποτελεί ελαχίστην ελπίδα ειρήνης», τονίζει ότι «η υπεροπλία εις τον αέρα είναι η ασφαλεστέρα προστασία των Ηνωμένων Πολιτειών κατά της ήττης και της υποδουλώσεως» εις περίπτωσιν πολέμου.

Η έκθεσις θεωρεί τα «εχθρικά όπλα», ήτοι την Βακτηριδιολογικήν μόλυνσιν και τα κατευθυνόμενα βλήματα και τας διαφόρους μορφάς ραδιενεργείας ως «πολύ ισχυρότερα από την ατομικήν βόμβαν». Η έκθεσις καταλήγει:«Αντιμετωπίζομεν την δυνατότητα επιθέσεως. Η πολιτική φάσις του προσεχούς πολέμου έχει αρχίσει ενεργώς από διετίας ήδη και είνε δυνατόν να αναπηδήση ανά πάσαν στιγμήν ο σπινθήρ, ο οποίος να ανάψη την πυρκαϊάν του ανοικτού πολέμου».

Ο ΠΡΟΣΕΧΗΣ ΣΤΟΧΟΣ

Οι αδελφοί Άλσοπ, αναφέρουν συγκεκριμένως την Ιταλίαν ως προσεχή σοβιετικόν στόχον. Ούτοι τονίζουν ότι μολονότι είνε πικρά τα γεγονότα της Τσεχοσλοβακίας και Φινλανδίας, δεν ηλλοίωσαν εν τούτοις την ισορροπίαν δυνάμεων μεταξύ της Σοβιετικής σφαίρας και της Δύσεως και προσθέτουν: «Εάν όμως η Ιταλία εισέλθη εις την Σοβιετικήν σφαίραν αι Ηνωμέναι Πολιτείαι και ολόκληρος ο Δυτικός κόσμος θα υποστούν συντριπτικήν ήτταν. Αι εκλογαί εις την Ιταλίαν θα γίνουν την 19ην Απριλίου και είναι έκδηλον ήδη ότι οι κομμουνισταί και οι σύμμαχοί των σοσιαλισταί του Νέννι κερδίζουν διαρκώς και ταχέως έδαφος και ότι θα λάβουν άνω των 40% του συνόλου των ψήφων. Εάν συμβή τούτο, τότε θα καταστή αδύνατος ο σχηματισμός μη κομμουνιστικής κυβερνήσεως».

Οι Άλσοπ εξαίρουν την ικανωτάτην πολιτικήν του κ. Τολιάτι, ο οποίος ασκεί διπλωματίαν και σημειώνουν την Ρωσσικήν τακτικήν προσεταιρισμού των Ιταλών με υποσχέσεις αποδόσεως των αποικιών και της Τεργέστης εις περίπτωσιν κομμουνιστικής νίκης εις τας εκλογάς. Εάν η Αριστερά (κομμουνισταί—σοσιαλισταί) νικήση εις τας εκλογάς, πράγμα μάλλον πιθανόν—γράφουν οι Άλσοπ—τότε η θέσις των Δυτικών Δυνάμεων εις την Εγγύς και την Μέσην Ανατολήν θα υπερφαλαγγισθή και η ισορροπία δυνάμεων εις την Ευρώπην θ' ανατραπή καταστρεπτικώς».

ΖΗΤΟΥΝΤΑΙ ΕΚΤΑΚΤΑ ΜΕΤΡΑ

Την εσπέραν του Σαββάτου κατετέθη εις το Κογκρέσσον καταρτισθέν επειγόντως από την ειδικήν υποεπιτροπήν της επιτροπής των εξωτερικών της Βουλής — σχέδιον εκπολιτικής και οικονομικής αμύνης των Ηνωμένων Πολιτειών περιέχον πέντε σημεία και άλλα αντίμετρα [illegible] ραιτέρ[illegible] κομμουνιστικής επαναστάσεως και της δυνατότητος νέου παγκοσμίου πολέμου.

Η υποεπιτροπή ζητεί τα εξής:

1ον) Βαθυτέραν ανάλυσιν των κομμουνιστικών ιδεών και μεγάλην δημοσιότητα εις τα αποτελέσματα της αναλύσεως ταύτης.

2ον) Παρεμπόδισιν των κομμουνιστών εν ταις Ηνωμέναις Πολιτείαις από του να συνεχίσουν την προπαγάνδαν των και πλήρη εξυγίανσιν των δημοσίων υπηρεσιών.

3ον) Ωρισμένα μέτρα πολιτικής αμύνης εις πολλάς μη κομμουνιστικάς χώρας. Υπό δημοκρατικά μέτρα, όπως η αναλογική αντιπροσώπευσις και η ανάθεσις της υπερτάτης εξουσίας μόνον εις το Νομοθετικόν Σώμα θα απετέλουν αντικείμενον εκμεταλλεύσεως από μέρους των κομμουνιστών, παρατηρεί η υποεπιτροπή εν τη εκθέσει της, η οποία προσθέτει ότι αι Ηνωμέναι Πολιτείαι δεν δύνανται να κανονίσουν όλα αυτά τα ζητήματα εις άλλας χώρας, αλλ' ημπορούν να υποστηρίξουν ανάλογα μέτρα των οικείων δημοκρατικών Κυβερνήσεων.

4ον) Οικονομικήν άμυναν, η οποία πρέπει να περιλαμβάνει την περιφρούρησιν βιομηχανικών μυστικών όπως μη διαβιβάζωνται ταύτα εις κομμουνιστικάς χώρας.

5ον) Προπαγάνδαν εις τας χώρας τας ελεγχομένας υπό των κομμουνιστών, ούτως ώστε να περιαχθή ο κομμουνισμός εις τας χώρας ταύτας εις κατάστασιν αμύνης. Η προπαγάνδα αύτη, εκτός των άλλων, πρέπει να πείση τους υποδούλους εις τον κομμουνισμόν λαούς, ότι ημείς αποβλέπομεν εις την ειρήνην, ενώ ο κομμουνισμός αποβλέπει εις τον πόλεμον.

Διά να αποτραπή νέος παγκόσμιος πόλεμος ή κομμουνιστική επανάστασις — συνεχίζει η έκθεσις — ο μη κομμουνιστικός κόσμος πρέπει να συνασπισθή ηνωμένος εναντίον της κομμουνιστικής τακτικής και να βοηθηθή όπως αποκρούση τας κομμουνιστικάς αποπείρας. Εις την ένωσιν ταύτην του μη κομμουνιστικού κόσμου πρέπει να περιληφθούν ωρισμέναι περιοχαί, όπως π. χ. η Εγγύς Ανατολή, διότι αύται κατέχουν αναγκαία υλικά. Το πετρέλαιον της Εγγύς Ανατολής είναι απαραίτητον διά την παραγωγήν δυνάμεως και ενεργείας εις τον πολιτισμόν του μη κομμουνιστικού κόσμου. Άλλαι περιοχαί πρέπει να περιληφθούν διότι αι εις έμψυχον υλικόν πηγαί των και αι ικανότητες αυτών είναι τοιαύται, ώστε αν περιέλθουν υπό κομμουνιστικόν έλεγχον θα αυξήσουν την κομμουνιστικήν δύναμιν η οποία επιδιώκει να παρεμποδίση την ανάρρωσιν του κόσμου και θα ελαττώσουν την δύναμιν αντιστάσεώς μας. Τοιαύται χώραι είναι η Γαλλία, η Ιταλία, η Γερμανία και η Κίνα, αι οποίαι πρέπει να περιληφθούν εις τον αντικομμουνιστικόν συνασπισμόν.

Η ΑΝΗΣΥΧΙΑ ΕΝ ΛΟΝΔΙΝΩ

ΛΟΝΔΙΝΟΝ, 1 Μαρτίου. (Ιδ. υπηρ.).— Ο «Ημερήσιος Τηλέγραφος», όσον αφορά την διεθνή έντασιν, γράφει ότι η δυνατότης των περαιτέρω Ρωσσικών κινήσεων και αλλαχού της Ευρώπης μετά την Τσεχοσλοβακίαν προκαλεί έντονον διπλωματικήν δραστηριότητα και επηύξησε την σημασίαν των συνομιλιών του Λονδίνου μεταξύ των Δυτικών Μεγάλων Δυνάμεων και των Δυνάμεων του Μπενελούξ. Αι συνομιλίαι αύται επαναλαμβάνονται αύριον και είναι λίαν πιθανόν να συνεχισθούν υπό των πέντε πρωθυπουργών της Αγγλίας, Γαλλίας και των χωρών του Μπενελούξ. Τα προβλήματα τα οποία αντιμετωπίζονται από τας πέντε συσκεπτομένας χώρας είναι τεράστια, πολύπλοκα και [illegible] αλλ' η κατάστασις μετε[illegible]

ΕΙΣ ΒΑΡΥΣΗΜΑΝΤΟΝ ΛΟΓΟΝ ΤΟΥ Ο ΒΑΝΤΕΜΠΕΡΓΚ ΕΙΠΕΝ ΟΤΙ ΤΟ ΣΙΔΗΡΟΥΝ ΠΑΡΑΠΕΤΑΣΜΑ ΔΕΝ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΦΘΑΣΗ ΕΙΣ ΤΑΣ ΑΚΤΑΣ ΤΟΥ ΑΤΛΑΝΤΙΚΟΥ

"ΘΑ ΑΠΟΤΕΛΕΣΗ ΠΑΡΑΦΡΟΣΥΝΗΝ ΕΑΝ ΑΠΟΣΥΡΘΩΜΕΝ ΕΝΤΟΣ ΤΩΝ ΟΧΥΡΩΝ ΜΑΣ,,

ΟΥΑΣΙΓΚΤΩΝ, 1 Μαρτίου. (Ιδ. υπηρ.).— Ο γερουσιαστής Βάντεμπεργκ Πρόεδρος της επί των Εξωτερικών Επιτροπής της Γερουσίας ανοίγων σήμερον την συζήτησιν της Αμερικανικής Γερουσίας επί της βοηθείας του σχεδίου Μάρσαλ διά την Ευρώπην, είπεν ότι το σιδηρούν παραπέτασμα δεν πρέπει να φθάση εις τας πύλας του Ατλαντικού δι' επιθέσεως ή δι' αμελείας.

Ποιούμενος ζωηράν έκκλησιν προς έγκρισιν του εκ 5.300.000.000 δολλαρίων σχεδίου βοηθείας διά την Ευρώπην ο κ. Βάντεμπεργκ είπεν ότι εις την προβλεπομένην υπό του σχεδίου περιοχήν υπάρχουν 270 εκατομμύρια άνδρες εκ του αποθέματος εκείνου το οποίον απετέλεσε κατά μέγιστον μέρος την Αμερικήν. Οι άνδρες ούτοι διεξάγουν μεγάλον αγώνα κατά των δυσχερειών διά να ανορθωθούν και πάλιν επί των ποδών των. Δεν πρέπει να τους αφίσωμεν να πέσουν. Η Αμερική τους χρειάζεται τόσον ως παραγωγούς όσον και ως καταναλωτάς.

Ο κ. Βάντεμπεργκ ετόνισεν επίσης ότι το σχέδιον έχει ανάγκην ταχείας εγκρίσεως εν ονόματι της ελευθερίας, της ειρήνης και της σταθερότητος, εν ονόματι του πραγματικού Αμερικανικού συμφέροντος.

Θα ήτο βεβαίως πολύ ευτυχεστέρα η περίπτωσις, είπεν, αν ηδυνάμεθα να κλείσωμεν τους οφθαλμούς μας ενώπιον της πραγματικότητος ,να αποσυρθώμεν εν ανέσει εντός των οχυρών μας και να ονειρευώμεθα μίαν απομονωμένην και ευτυχή ειρήνην. Αυτό όμως το οποίον άλλοτε ήτο ή πολυτέλειά μας, σήμερον θα απετέλει την παραφροσύνην μας. Τούτο είναι αρκετά σαφές ώστε να μη δύναταί τις δυστυχώς να το αρνηθή εις ένα πολύ σμικρυνθέντα ατομικόν πόλεμον. Πρέπει να λαμβάνωμεν τα πράγματα όπως έχουν. Αι Ηνωμέναι Πολιτείαι αποτελούν σήμερον το μεγαλύτερον Έθνος της Γης. Ή πρέπει να διατηρήσουν τον τίτλον της ηγεσίας των ή να τον απαρνηθούν. Πρέπει να εκλέξωμεν ή το έν ή το άλλο.

Αναφερόμενος εις τηνκαταβαλλομένην προσπάθειαν προς συνεργασίαν, ο κ. Βάντεμπεργκ είπεν ότι τα 16 συνεργαζόμενα Κράτη ενήργησαν κατά τρόπον σοβαρώτατον ίνα περιφρουρήσουν την Ρωσσικήν άρκτον, η οποία επικαίρως επεδείκνυε τους οδόντας της. Παρά ταύτα εις το σχέδιον τούτο δεν περικλείεται ουδεμία απειλή εναντίον της αστυνομικής Ρωσσικής αυτοκρατορίας, αν αύτη δεν επιθυμή να προκαλέση τοιαύτην απειλήν. Δεν πρόκειται περί σχεδίου στρατιωτικού εναντίον της Ανατολικής Ευρώπης, εκτός βεβαίως αν διακυβεύεται η ανεξαρτησία ελευθέρων λαών. Είναι σχέδιον αφορών αποκλειστικώς την Δυτικήν Ευρώπην. Δεν αποτελεί σχέδιον εξωτερικών κατακτήσεων, ούτε επιδιώκει την υπαγόρευσιν όρων, αποβλέπει εις εσωτερικήν ανάρρωσιν. Εξ άλλου και η Ανατολική Ευρώπη προσεκλήθη να μετάσχη εις αυτό, αύτη όμως απεφάσισε να παραμείνη έξω του σχεδίου. Είναι εν τούτοις προφανές ότι τρεις τουλάχιστον εκ των χωρών αι οποίαι ευρίσκοντο όπισθεν του παραπετάσματος θα συμμετείχον εις το σχέδιον άν τους επετρέπετο να εκλέξουν ελευθέρως. Εις τα αστυνομικά όμως κράτη δεν υπάρχει ελευθερία θελήσεως. Μία υπό εντίμους όρους εξασφάλισις υπό εντίμους όρους εξαφάνισις της εντάσεως, η οποία υφίσταται σήμερον μεταξύ Ανατολής και Δύσεως θα απετέλει το μεγαλύτερον δώρον. Αλλ' αύτη θα πραγματοποιηθή μόνον όταν μεταξύ Ανατολής και Δύσεως υπάρξη αμοιβαία πίστις προς τους αντικειμενικούς σκοπούς του Β' Παγκοσμίου Πολέμου, ως αύται διεκηρύχθησαν την 1ην Ιανουαρίου 1942 υπό τω" Ηνωμένων Συμμάχων Εθνών. Δύναται να πραγματοποιηθή μόνον αν εκ μέρους της Ανατολής και της Δύσεως επιδειχθή σεβασμός προς τας ελευθερίας των λαών και η κυβέρνησις των Ηνωμένων Πολιτειών δεν θα παραλείψη καμμίαν προσπάθειαν προς εκπλήρωσιν του σκοπού τούτου. Οφείλομεν να είμεθα πάντοτε έτοιμοι διά πάσαν συζήτησιν, η οποία ήθελε διεξαχθή υπό το ανώτερον πνεύμα. Ενδιαφερόμεθα διά την αποκατάστασιν μιας ειρήνης συνοδευομένης υπό της δικαιοσύνης. Αποστρεφόμεθα κάθε σκέψιν περί νέου πολέμου. Αλλ' ειρήνη και ειρηνοφιλία δεν συμβιβάζονται σήμερον. Η δε τελευταίως αναπτυχθείσα ολοκληρωτική ιδέα περί διαιρέσεως της Γης μεταξύ Ουάσιγκτων και Μόσχας δεν εξυπηρετεί την ειρήνην. Θα απετέλει απλώς μίαν μη έντιμον εκεχειρίαν, η οποία θα προηγείτο μιας καταστροφής, το μέγεθος της οποίας θα ήτο απερίγραπτον....

Ακολούθως ανασκοπών την γενικήν μεταπολεμικήν κατάστασιν ο γερουσιαστής Βάντεμπεργκ ετόνισε μετ' εμφάσεως την ανάπτυξιν της νέας επιδρομής η οποία διαρκώς ογκούται ουδέν καλόν προοιωνίζουσα και αποσκοπεί την κατάκτησιν δι' εσωτερικής διαιρέσεως των λαών. Η Ρωσσική αντίδρασις εις το σχέδιον Μάρσαλ ήτο μία συνωμοσία σκοπόν έχουσα την παρεμπόδισιν της επιβολής της τάξεως επί του χάους, της σταθερότητος επί της συγχύσεως και της δυτικής ελευθερίας επί της απογνώσεως. Οι κομμουνισταί οπουδήποτε και αν ευρίσκοντο έδωσαν το παρών εις το προσκλητήριον της Μόσχας διά μεγάλων σαμποτάζ.

Ο Γερουσιαστής Βάντεμπεργκ ετόνισεν ότι η Τσεχοσλοβακία εις την οποίαν υπήρχε καθεστώς με όλα τα χαρακτηριστικά της Δημοκρατίας υπήρξε θύμα ανατρεπτικών δυνάμεων, αι οποίαι υποκατέστησαν την θέσιν του προγράμματος ανορθώσεως. Η μικρά αλλά γενναία Φινλανδία ίσως προστεθή εις την ανόσιον ταύτην κατάκτησιν ακριβώς αυτό το απόγευμα, κατά το οποίον συζητούμεν διά την έγκρισιν του προγράμματος. Ο επιθετικός κομμουνισμός απειλεί παντού κάθε έννοιαν ελευθερίας και ασφαλείας οπουδήποτε εις τον παλαιόν και τον νέον κόσμον και ρίπτει τους λαούς εις τας αβύσσεις. Ο κ. Βάντεμπεργκ εξ άλλου εδήλωσεν ότι το σχέδιον Μάρσαλ θα αποτελέση σταθμόν εις την ιστορίαν των 100 προσεχών ετών και εάν μεν αποτύχη θα δυνάμεθα να είπωμεν ότι κατεβάλαμεν την τελευταίαν μας προσπάθειαν, εάν πάλιν επιτύχη τα τέκνα μας και τα τέκνα των τέκνων μας θα μας ευλογούν δι' αυτό.

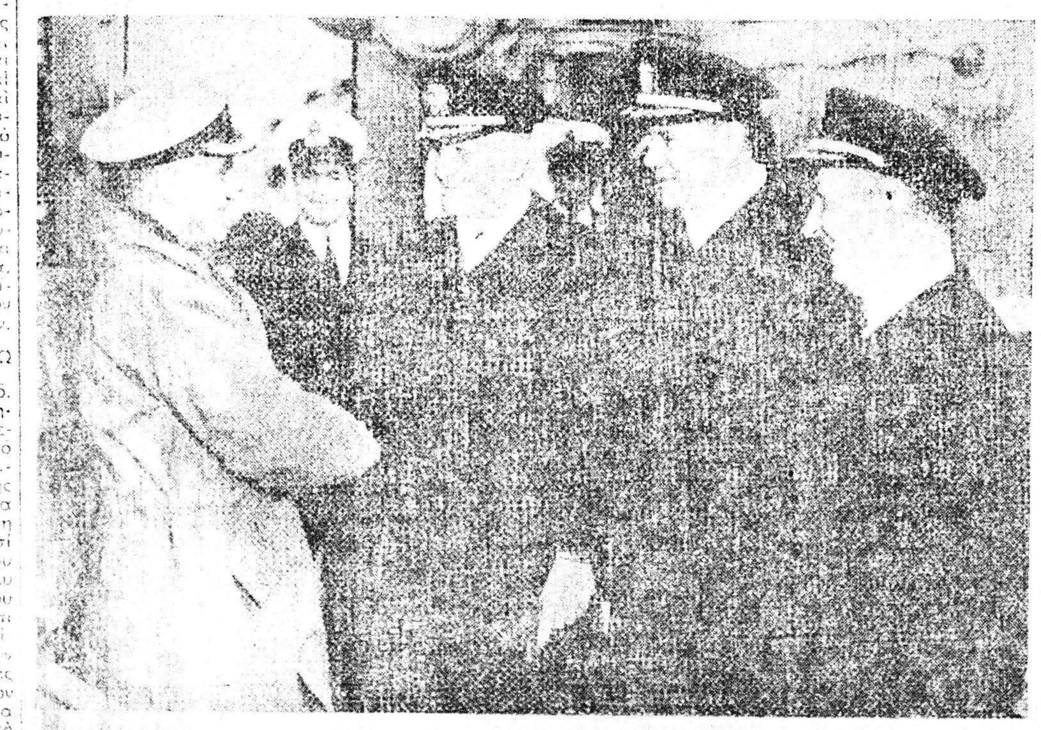
Εκ δεξιών προς τ' αριστερά: ο Γεώργιος Ζέππος, κυβερνήτης μιας των παραχωρηθεισών εις το Ελληνικόν Ναυτικόν αμερικανικών κανονιοφόρων, ενώ δέχεται εις τον λιμένα του Νόρφολδ την ευχήν (καλό ταξείδι) από τον πλοίαρχον του Αμερικανικού ναυτικού Τζάπ, υπό του οποίου εξεπαιδεύθησαν τα παραλαβόντα τας έξ κανονιοφόρους Ελληνικά πληρώματα

ΤΗΣ ΗΜΕΡΑΣ

ΑΙ ΠΡΟΚΛΗΣΕΙΣ

Δύο αλλεπάλληλα πραξικοπήματα. Δύο, διότι και η επιστολή του Στάλιν προς τον Φινλανδόν πρόεδρον, κατ' ουσίαν, αποτελεί τελεσίγραφον, πραξικόπημα. Έκπληκτος μένει ο Κόσμος. Όχι βέβαια διά τας Σοβιετικάς ενεργείας. Έχει εξοικειωθή, δυστυχώς, με αυτάς και προκειμένου μάλιστα περί των δύο ανωτέρω χωρών, λόγω της θέσεώς των, ίσως τας θεωρεί, ως φυσιολογικήν εξέλιξιν και συμπλήρωσιν ενός σχεδίου' ειδεχθέστατα κατακτητικού, και κυνικού, αλλ' οπωσδήποτε μη αποκαλυπτομένου τώρα το πρώτον. Κυρία, κατά συνέπειαν, αιτία της εκπλήξεως δεν φαίνονται τόσον τα γεγονότα καθ' εαυτά. Άλλου ευρίσκεται η εξήγησις της συγκλονιστικής εντυπώσεως, η οποία συνέχει την διεθνή Κοινήν Γνώμην. Και νομίζομεν ότι εκείνο που προκαλεί την αίσθησιν είναι η σημασία των Σοβιετικών μεθόδων, η ευρυτέρα των έννοια. Αυτήν την στιγμήν το Κρεμλίνον, χωρίς να ενδιαφέρεται ουδέ δι' υποτυπώδη προσχήματα, προκαλεί τας Δυτικάς Δυνάμεις. Και τας προκαλεί, κατά τρόπον ασυγκρίτως σκαιότερον και ιταμώτερον, από όσον το έπραττεν άλλοτε η Χιτλερική Καγκελαρία, της οποίας την σκοτεινήν πολιτικήν κληρονομίαν τόσον πιστά συνεχίζει η Μόσχα. Το ερώτημα, λοιπόν, συνοψίζεται: Πού άραγε θα οδηγήση αυτή η σειρά των προκλήσεων; Διότι η ιστορική πείρα δεν παραδέχεται ομοίου είδους τολμήματα, επί του διεθνούς πεδίου, χωρίς συνέχειαν. Μέχρι τούδε η Αμερική και η Αγγλία έχουν γίνει συσσωρευταί προπηλακισμών εκ μέρους της Ρωσσίας. Ποίον θα είναι το αποτέλεσμα και ποία η απάντησις, η οποία τελικώς θα καταστή αναγκαία;

*

ΜΟΝΟΝ Η ΤΑΧΥΤΗΣ

Σοφά, σοφώτατα, όσα διαπιστώνει εις την έκθεσίν της, η επιτροπή διά τα Ευρωπαϊκά ζητήματα. Αλλά η κατάστασις δεν έχει πλέον ανάγκην διαγνώσεως. Έχει περάσει εις άλλο στάδιον, ασυγκρίτως δυσκολώτερον, και επικινδυνωδέστερον. Η ερυθρά νόσος είναι πλήρως διαπιστωμένη. Διαπιστωμένον δεν είναι ακόμη, ή τουλάχιστον δεν φαίνεται να είναι, το αποτελεσματικόν φάρμακον, ο τρόπος της αντιμετωπίσεως. Η Επιτροπή συνιστά μίαν «Διεθνή της Δημοκρατίας», αντίρροπον δύναμιν της Κομιντέρν. Δεν αμφισβητεί κανείς την σοβαρότητα της υποδείξεως, η οποία ομολογουμένως φαίνεται έχουσα στερεάς βάσεις και εμπνέουσα πλουσίας ελπίδας. Δικαιούται όμως να σκέπτεται ότι κάθε δραστηριότης πρέπει να συγχρονισθή με τον ταχύν ρυθμόν, τον οποίον ακολουθούν αι ενέργειαι των μπολσεβίκων. Η Δύσις δεν έχει το δικαίωμα να πορεύεται εφεξής με το ίδιο βραδύ και αναποφάσιστον βήμα. Απαιτείται σπουδή μεγαλυτέρα εκείνης που αναπτύσσεται από την Στέππαν. Χρειάζεται ταχύτης, η οποία θα σώση. Υπάρχει δε ακόμη καιρός να προλάβη κανείς το λεωφορείον...

*

ΕΥΧΗ ΓΕΝΙΚΗ

Ερρυθμίσθησαν, ως ανεκοινώθη, τα ζητήματα διαρθρώσεως του Στρατεύματος. Εις το Γενικόν Επιτελείον ανετέθησαν, αι αρμοδιότητες, τας οποίας είχε και κατά τας ημέρας της ενδόξου διεξαγωγής του πολέμου. Καθίσταται πλέον εξ ολοκλήρου υπεύθυνον και αυτοτελές όργανον διά την διεύθυνσιν του αγώνος εναντίον της ανταρσίας. Κατόπιν τούτου γενική είναι η πεποίθησις, ότι και η απόδοσις της στρατιωτικής δράσεως θα καταστή, εν συνδυασμώ μάλιστα προς την αριθμητικήν αύξησιν των μαχομένων δυνάμεων και τον αρτιώτερον εξοπλισμόν των, περισσότερον γόνιμος και ευρεία ή μέχρι τούδε. Είθε. Όπως εις την Πίνδον, με επιτελείον ομοίας δικαιοδοσίας, οι προασπισταί της Ελλάδος έστησαν με όσην ταχύτητα δεν ετόλμα να συλλάβη η φαντασία το πάμφωτον τρόπαιόν των, είθε και τώρα το ίδιο γρήγορα να έλθη η νίκη.

*

ΚΡΙΤΗΡΙΟΝ

Αυτήν την φοράν, πιστεύεται, ότι βάσιμος είναι η αισιοδοξία και δικαιολογημέναι αι ελπίδες, διά την εξέλιξιν των οικονομικών μας πραγμάτων. Έγκυροι γνώμαι συμφωνούν επ' αυτού. Συμφωνεί ο κ. Γκρίσγουωλντ. Συμφωνεί η Κυβέρνησις. Συμφωνεί κατ' αρχήν και κατά θεωρητικήν έννοιαν και ο Λαός. Αλλ' αυτός δεν έχει πτυχίον οικονομικών επιστημών και είναι μοιραίον να μορφώνη αντιλήψεις εκ των πραγμάτων, ως του προσφέρονται καθ' ημέραν απτά και ρεαλιστικά. Διά τα συμπεράσματά του η αγορά είναι το βασικόν κριτήριον. Και ατυχώς εκεί δεν διαφαίνεται αισιοδοξία. Ας το προσέξη η Κυβέρνησις. Διότι υπέρ ποτε άλλοτε τώρα έχει ανάγκην εμπιστοσύνης επί την οικονομικήν πολιτικήν της. Με τα είδη εν ολική σχεδόν εκλείψει η Κοινή Γνώμη δυσκολεύεται να πιστεύση, διά την οικονομικήν κατάστασιν και δυσκολεύεται το χειρότερον, όταν, ως βεβαιούται, είναι θετικαί αι προσδοκίαι και ευχάριστοι οι οιωνοί.

Σφοδρός βομβαρδισμός Ναούσης, Σουφλίου και Άρδέας υπό των συμμοριτών. Αι αρχαί έλαβον έκτακτα μέτρα. Τα σχετικά τηλεγραφήματα

ΕΙΣ ΤΗΝ 4ην ΣΕΛΙΔΑ

Η χιών πίπτει από ημερών συνεχώς εις Παρισίους. Εις την εικόνα, ειδικά συνεργεία του δήμου της Γαλλικής πρωτευούσης, καθαρίζουν τας χιόνας από την πλατείαν της Όπερας

Η ΡΩΣΣΙΑ ΕΙΝΑΙ ΕΙΣ ΘΕΣΙΝ ΝΑ ΚΑΜΗ ΕΠΙΘΕΤΙΚΟΝ ΠΟΛΕΜΟΝ;

Η ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΑΔΥΝΑΜΙΑ ΤΗΣ

ΤΑ ΠΟΡΙΣΜΑΤΑ ΑΜΕΡΙΚΑΝΙΚΗΣ ΕΡΕΥΝΗΣ

ΝΕΑ ΥΟΡΚΗ,. (Ιδ. υπηρ.).— «Εκείνο το οποίον προκαλεί μεγαλυτέραν εντύπωσιν εις τον ξένον που φθάνει εις τας Ηνωμένας Πολιτείας είναι ν' ακούη να ομιλούν με τόσην ψυχραιμίαν περί των μεγάλων πολιτικών φιλονεικιών της εποχής των οποίων αι συνέπειαι θα ηδύναντο να είναι τραγικαί», έλεγον Σκανδιναυοί και Άγγλοι φοιτηταί οι οποίοι ήλθον ως προσκεκλημένοι Αμερικανικών πανεπιστημίων.

Τούτο βεβαίως δεν σημαίνει ότι η Αμερική αναζητεί κάποιαν αφορμήν πολέμου, η οποία θα της επέτρεπε να εξαπολύση τα αεροπλάνα της με τας ατομικάς βόμβας εναντίον του Κρεμλίνου και των πετρελαιοπηγών του Καυκάσου και της Ρουμανίας. Ο περίπλοκος μηχανισμός του Συντάγματός των και η πραγματική φιλειρηνική και δημοκρατική της διάθεσις δεν θα της το επέτρεπον άλλως τε. Διά να εμπλακή λοιπόν εις ένα τρίτον παγκόσμιον πόλεμον θα έπρεπε να διαπραχθή επίθεσις εναντίον της ιδίας ή εναντίον κράτους μέλους της ΟΗΕ.

Δι' αυτό διερωτώνται, παρατάσσοντες αριθμούς αν η Σοβ. Ένωσις, παρά τας αρχικάς επιτυχίας εις τας οποίας θα ηδύνατο να υπολογίζη, εις την Ευρώπην, είναι οικονομικώς εις θέσιν να αποτολμήση την περιπέτειαν ενός επιθετικού πολέμου. «Οι πόλεμοι κερδίζονται με τα μεγάλα τάγματα ανδρών», έλεγεν ο Ναπολέων. Αυτό ήτο αληθές την εποχήν του, καίτοι αι γαλλικαί στρατιαί ώφειλον τας επιτυχίας των όχι μόνον εις την εις άνδρας δύναμίν των, την αξίαν των πολεμιστών των, και την ποιότητα των στρατηγών των, αλλά και εις την ανωτερότητα του υλικού των και την σχετικήν ταχύτητα των κινήσεών των.

Και όσον και αν χρειάζονται «μεγάλα τάγματα ανδρών» διά να κρατηθούν τα μέτωπα ενός παγκοσμίου πολέμου, δεν είναι δυνατόν να συντρίψη κανείς τον αντίπαλόν του χωρίς την συνδρομήν μιας ισχυρώς ωργανωμένης οικονομίας.

Η Ρωσσία είναι αναμφισβητήτως ανεξάντλητος αποθήκη ανθρωπίνων δυνάμεων. Έχασεν από του 1941 μέχρι του 1945 είκοσι πέντε εκατομμύρια ανθρώπους, στρατιωτικούς και πολίτας. Αλλ' η ζωτικότης παρά ταύτα δεν εμειώθη σημαντικώς. Υπολογίζεται ότι το 1960 η Σοβιετική Ένωσις θα έχη 225 εκατομμύρια κατοίκων. Αι αχανείς εκτάσεις της περιέχουν απέραντους ορυκτούς πλούτους: άνθρακα, σιδηρομετάλλευμα, μαγγανέζιον, πετρέλαιον, φωσφάτα, ποτάσαν, αμίαντον και πλάτιναν που ευρίσκονται εν αφθονία. Βεβαιούται επίσης ότι υπερμοντέρνα χαλυβδουργεία ιδρυθέντα κάπου ανατολικώς των κέντρων της Ουκρανίας, των Ουραλίων ορέων και του λεκανοπεδίου του Κουζνέτς δεν ετέθησαν καν ακόμη εις κίνησιν...

Η γεωγραφική θέσις της Σοβ. Ενώσεως θεωρείται από τους Αμερικανούς στρατιωτικούς ως το κύριον ατού του αμυντικού της συστήματος. Οι Αμερικανοί στρατηγοί δεν πιστεύουν ότι αι Ην. Πολιτείαι θα επετύγχανον εκεί όπου απέτυχον ο Ναπολέων και ο Χίτλερ. Δεν θα διέπραττον την απερισκεψίαν να βαδίσουν κατά της Μόσχας και του Λένινγκραντ.

Υπολογίζεται τέλος ότι η δικτατορική μορφή της Σοβιετικής Κυβερνήσεως της παρέχει το πλεονέκτημα να διευθύνη κατά βούλησιν την οικονομίαν των «ομοσπόνδων» δημοκρατιών και να λαμβάνη αυτοστιγμεί αποφάσεις, αι οποίαι άλλως τε δύνανται να κρατηθούν μυστικαί μέχρι της τελευταίας στιγμής. Αυτό είναι το ενεργητικόν. Τουλάχιστον επί τη βάσει των όσων είναι γνωστά από τα ορατά στοιχεία της... διά μέσου του σιδηρού παραπετάσματος. Θα επιθυμούσαμεν, βεβαίως, να έχωμεν ρωσσικάς στατιστικάς αληθείς.... Είμεθα λοιπόν υποχρεωμένοι, ελλείψει στοιχείων ρωσσικής προελεύσεως, να χρησιμοποιήσωμεν τους αριθμούς τους οποίους συνεκέντρωσεν εις τας Ηνωμ. Πολιτείας το περιοδικόν «Αμερικανικά Νέα και Παγκόσμιος Έκθεσις». Μανθάνομεν ούτω ότι η Σοβιετική Ένωσις έχασεν εις τον πόλεμον τα 58% του τροχαίου υλικού της, τα 45% της χαλυβδοπαραγωγής της, τα 44% της ηλεκτροπαραγωγής της και τα 58 % της ανθρακοπαραγωγής της. Έχασεν επίσης πλέον του ενός τετάρτου της κτηνοτροφίας της, ενώ τα καταστραφέντα κτίρια υπολογίζονται εις δεκάδας εκατομμυρίων.

Οι Αμερικανοί που αγαπούν τας εντυπωσιακάς συγκρίσεις έχουν την γνώμην ότι το οικονομικόν δυναμικόν της Ρωσσίας, το οποίον ανήρχετο το 1941 εις τα 42% του ιδικού των, έπεσεν ήδη εις 25%.

Τα πολεμικά τραύματα τα οποία κατέφερεν η Γερμανία εις την Σοβιετικήν Ένωσιν, καίτοι δεν είναι αθεράπευτα, είναι πάντως σοβαρώτατα. Το πενταετές σχέδιον, το οποίον ευρίσκεται σήμερον υπό εκτέλεσιν, έχει ακριβώς ως σκοπόν την επούλωσίν των. Αλλ' η Ρωσσία, όταν το σχέ

(Συνέχεια εις την 2αν σελίδα)

Έν μέσω ερειπίων και αθλιότητος...

Οι Γερμανοί έχουν καταληφθή από πυρετόν καλλιτεχνικής αναδημιουργίας

Θέατρον και μουσική αντικαθιστούν τον άρτον

Του συνεργάτου μας κ. ΑΛ. Γ. ΠΩΠ

Στην ολιγόχρονη περιοδεία μου στην Γερμανία και συγκεκριμένα στην Αμερικανική, την Αγγλική και την Γαλλική ζώνη κατοχής, εκείνο που μου έκανε πραγματικά κατάπληξι ήταν το μοναδικό φαινόμενο μιας εξαιρετικής καλλιτεχνικής αναδημιουργίας μέσα στην καρδιά της ερειπωμένης μεταχιτλερικής Γερμανίας, αναδημιουργίας που έφθανε πραγματικά τα προπολεμικά και τα προναζιστικά επίπεδα. Θυμάμαι, ότι παντού από την Κάρλσρουη, που βρέθηκε σε είναι ο πρώτος σταθμός της περιοδείας μου, μέσα από τα ερείπια που έχει συσσωρεύσει ο δεύτερος παγκόσμιος πόλεμος σε τεράστιους όγκους, σε κάθε πόλι και χωριό της Γερμανικής Επικρατείας, περνώντας από την Στουτγάρδη, το Μόναχο, την Νυρεμβέργη, την Φραγκφούρτη, το Βισμπάντεν, και καταλήγοντας στην Κολωνία, παντού σε κάθε βήμα μου, συνάντησα θέατρο πρώτης τάξεως, μουσική πρώτης τάξεως, απαράμιλλη Βαγκνερική όπερα και εξαίρετη λαϊκή τέχνη. Εκείνο που κάνει εντύπωσι είναι ότι στην Γερμανία—κοιτίδα αληθινή της μουσικής τέχνης—το πρώτο πράγμα που κυττάζανε οι Γερμανοί να αναστυλώσουνε μέσα στις απέραντες εκτάσεις της ολοκληρωτικής καταστροφής που παρουσιάζουν σήμερα οι πανέμορφες πόλεις του παρελθόντος, είναι κυρίως τα θέατρα, τα ωραιότατα εκείνα παλάτια, όπου εστεγάζετο άλλοτε, αλλά και ακόμη κατά τη διάρκεια του πολέμου η τέχνη, σε όλες της τις μορφές.

Πάρτε παράδειγμα το Μόναχο. Η πρωτεύουσα της Βαυαρίας, όπου τα σημάδια της καταστροφής, μιας απέραντης καταστροφής, αρχίζουν από το σιδηροδρομικό σταθμό, στο κέντρο της πόλεως και ξετυλίγονται σε έκτασι πολλών χιλιάδων τετραγωνικών μέτρων και φθάνουν ίσαμε τις απώτατες παρυφές της πόλεως, πρώτο της μέλημα έπειτα από την άνευ όρων συνθηκολόγησιν του τρίτου Γερμανικού Ράιχ είχε να ξαναχτίση το γκρεμισμένο ανεπανόρθωτα σχεδόν από τις βόμβες της αγγλοαμερικανικής αεροπορίας, θέατρο της όπερας το περίφημο Πρίντς—Ρεγκέντ—Τεάτερ, όπου πρωτοπαίχθηκαν οι όπερες του πατρός του γερμανικού μελοδράματος, μαζύ με τον Βέμπερ, του Ριχάρδου Βάγνερ.

Το θέατρο αυτό είχε διαλυθή «εις τα εξ ων συνετέθη», έπειτα από έναν φοβερό, ανάμεσα στους φοβερούς, βομβαρδισμό του Μονάχου από τη συμμαχική αεροπορία. Μα οι Βαυαροί που αγαπούνε την μουσική, πάνω από κάθε άλλο τι, χωρίς κανένα δισταγμό μόλις [illegible] η ώρα της απολυτρώσεως από το ναζιστικό ζυγό, μέσα στην φοβερή ανέχεια και την πείνα που κυριαρχούσε και κυριαρχεί πάντοτε σ' ολόκληρη τη Γερμανία και ιδιαίτερα στη Βαυαρία, βαλθήκανε με το καλό να αναστυλώσουν τον Οίκο της Μουσικής, τον Οίκο της θείας τέχνης της αρμονίας. Και μέσα εις το Πρίντς—Ρεγκέντ—Τεάτερ, ένα βράδυ που το σκοτάδι είχε καλύψει με τους μαύρους πέπλους του ολόκληρο το ερειπωμένο Μόναχο, απόλαυσ